

„Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća. Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more.“ (Mk 9,41-42)

Čovječanstvo od više milijardi ljudi koji zauzimaju naš planet ima na raspolaganju sve ono što je stvoreno i kao takvo služi čovjeku. Svjedoci smo kako čovjek nepravedno raspolaže s onime što je dano svima i na žalost veliki broj ljudi nema dovoljno za osnovne životne potrebe. S druge strane manjina ima puno i previše te to ljubomorno čuva i skuplja kako bi imali još više. U tom svijetu živimo i mi kršćani - Kristovi učenici okupljeni u zajednicu koja se zove Crkva. Poslanje vjernika Isus je više puta naglasio govoreći svojim učenicima što im je činiti. Jedna od zadaća njegovih učenika je pristupiti svakome tko je slabiji od nas i pomoći da i takav čovjek može nastaviti put. Kad pogledamo naše vrijeme vidjet ćemo da ima puno Isusovih učenika diljem svijeta koji čine upravo to - brinu se za najslabije. Ne zbog plaće, nego zato što je u naravi čovjeka da čini dobro. Spojimo li s time vjerničko poslanje moguća su velika djela ljubavi po kojima kršćani trebaju biti prepoznati u ovome svijetu. Ako vjernik živi drugačije i zaobilazi brata u potrebi te se brine samo za materijalno postaje sablazan čak i onima koji Boga ne poznaju. Možda oni upravo po nama vjernicima gube i ono malo povjerenja u Boga. Bog je u svakom čovjeku postavio čvrst temelj na kojemu mi izgrađujemo vlastiti i zajednički dom. Bila bi šteta da to ne iskoristimo te naš dom ostane zatvoren za one koji traže sigurnost i žele nam se pridružiti na putu. Ako putujemo s Isusom dopustimo mu da i on bude uz nas.

27.09.2015.